

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Lliurament del V premi Conviure a Catalunya

Palau del Parlament, 20 de setembre de 2011

La presidenta

Bona tarda, senyores i senyors.

Vull saludar, en primer lloc, el molt honorable Joan Rigol, expresident del Parlament i president de l'Associació d'Antics Diputats; la il·lustra senyora Flora Sanabra, secretària de la junta de l'Associació d'Antics Diputats i portaveu del jurat que llegirà el veredict; els exdiputats i exdiputades que avui són aquí, en aquest premi al millor programa pedagògic; el delegat d'ensenyament; la regidora i el regidor d'educació de Sabadell i de Vilafranca; els directores i professors i professores de les dues escoles; els alumnes que avui són protagonistes d'aquesta edició del premi, i tots els qui són en aquesta sala.

En primer lloc, benvinguts al Palau del Parlament, seu que representa el poble de Catalunya i que no haig d'explicar gaire què representa perquè m'han dit que els alumnes de les dues escoles que avui estan representades aquí ja havien visitat la cambra abans de la visita que avui us han fet per segona, tercera o setena vegada. Ja us deueu saber de memòria què és el Parlament i què es fa en cada una de les sales.

Per tant, avui no farem preguntes, però és com per fer un petit examen i veure si realment les vostres visites a aquesta casa han estat profitoses. Estic convençuda que sí, perquè jo fa poc temps que sóc presidenta del Parlament, però he tingut la satisfacció de presidir alguns plens d'aquests en què participeu vosaltres dins el projecte 'Fem una llei', i la veritat n'he quedat molt satisfeta, perquè hi he vist interès, ganes de participar, i en alguns, un interès superior, allò que penses: "Aquests tenen fusta de polítics, els agrada ser aquí i els agrada participar". Per tant, benvinguts els futurs joves que el dia de demà regiran els destins de Catalunya.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

I res més. Per obrir l'acte, demano al molt honorable Joan Rigol que ens digui unes paraules.

(...)

Mot bé, em toca a mi cloure aquest acte. És la primera vegada que presideixo un acte com aquest i n'he buscat antecedents per saber què havien dit, què havien fet o quins premis s'havien donat en altres edicions. El primer que haig de comentar és com va sortir aquest premi. El president Rigol ja ho ha explicat una mica, com a exdiputat, expresident del Parlament i president ara de l'Associació d'Antics Diputats. No volien deixar de fer alguna cosa per la societat, alguna cosa per la democràcia, que és un dels nostres valors més importants.

I vaig buscar entre els papers i vaig veure que l'any 2006 es van reunir els exdiputats i van dir: "Estem molt orgullosos d'haver estat diputats d'aquest Parlament, d'haver treballat pel nostre país i d'haver representat el poble de Catalunya. Però si bé som exdiputats i exdiputades, no ens sentim ni jubilats ni jubilades de la política, i per tant la nostra experiència és bona per poder tenir alguna iniciativa que permeti que el nostre país tiri endavant". Aleshores ells van dir: "Volem continuar contribuint perquè la nostra nació sigui per sempre un model de convivència, on hi siguin instaurats els valors de la llibertat, la democràcia, la participació i la solidaritat". I d'aquí va sortir la iniciativa de crear aquest premi Conviure a Catalunya.

Per tant, primer felicitar els exdiputats, felicitar el seu president per aquesta iniciativa, que és reeixida, que enguany ja és la cinquena vegada que es concedeix i que la funció del premi..., i en aquest sentit crec que avui també s'ha vist —i ho he pogut veure directament— que els dos premis que s'han atorgat tenen aquest sentit de donar força a valors com la democràcia, la llibertat, el compartir, el transigir, el ser tolerants.

En segon lloc, vaig mirar —perquè a més vaig haver de signar-la— aquesta publicació, que és la del IV premi Conviure a Catalunya, el que es va atorgar l'any passat i que va presidir en aquesta mateixa sala el meu antecessor, el president Ernest Benach, i que si us hi fixeu, la presentació està feta per mi. Això passa, uns vénen, altres se'n van, i ara jo vinc, se'n va anar el president Benach, i a mi m'ha tocat prologar un IV premi Conviure a Catalunya en què no vaig ser. Però com que

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

tot té continuïtat em va fer il·lusió signar aquesta presentació i mirar quins eren els premis que s'havien atorgat.

Llavors vaig veure que hi havia tres premis a tres escoles diferents per tres projectes en què el punt central era el camí de l'educació en valors, i allò que ja hem sentit dels dos professors de les dues escoles d'avui, que és molt important ensenyar, però encara ho és més educar, i educar en valors. Doncs en aquests tres projectes que l'any passat es van donar en un dia com el d'avui aquí, el que es destacava, sobretot, era la implicació, d'una banda, del món educatiu en la millora efectiva de la societat per la via de la difusió dels valors —i que avui s'ha repetit, però crec que és positiu. De vegades diuen: "Es repeteix, és el mateix". No, cada vegada és més important, i encara més en moments de crisi com els que estem vivint, transmetre valors positius, transmetre aquells valors que ajudin la nostra gent jove, la nostra gent del futur que tot el que volem es pot aconseguir si hi ha esforç, si hi ha voluntat, si hi ha talent, si hi ha iniciativa.

I com a tercer punt a tenir en compte en aquests tres premis de l'any passat, vull destacar la responsabilitat que tenen les famílies, que tenim les famílies amb els nostres fills i filles, però que té també la comunitat educativa, perquè alhora que ensenya educa, i és un complement importantíssim de la família.

Això era la segona part del que volia dir. I la tercera ens n'anem al premi d'avui, l'enllacem amb l'edició d'enguany. Vull recordar, de tota manera, que avui mateix surt també el VI premi Conviure a Catalunya i felicitar l'autor del dibuix, Joan Descals, que és un exdiputat... Per tant, fixeuvos-hi: és exdiputat, va treballar en aquest Parlament, però, a més a més, es dedica a pintar d'una manera ben moderna i ben maca. Per tant, servim per a moltes coses els exdiputats i m'hi poso, en el grup, perquè segur que un dia seré exdiputada i, per tant, formaré part de l'Associació d'Antics Diputats. M'alegro de veure que tenen força, que tenen esperit de millorar i de tenir més iniciatives, i que no per tenir més de seixanta anys —ja no dic més anys—, més de seixanta, com ells diuen a la seva iniciativa, s'han de sentir "ni jubilats ni jubilades, sinó que volem seguir treballant pel nostre país". Per tant, felicitats a tots els exdiputats i exdiputades per aquesta iniciativa.

I passo als dos premis que s'han donat avui. També m'he dedicat a mirar una mica els antecedents de les dues escoles, i he volgut destacar un parell de coses. Del IES Eugeni d'Ors, de Vilafranca del Penedès, quan he mirat el seus antecedents, he vist pel que ells aposten, i crec que és positiu dir-ho públicament. En el dia a dia

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

aposten per la innovació, per la mediació escolar, que vol dir parlar, entendre's, vol dir evitar la baralla, evitar el debat inútil, però positivament el debat útil, amb un màxim de qualitat, instruint i formant persones que esdevinguin en el futur ciutadans crítics i solidaris. Crec que això ja demostra, d'alguna manera, que el projecte que després ha tirat endavant el IES Eugeni d'Ors és un projecte que té futur.

Ja ho han explicat, ja fa anys que ho fa i s'ha treballat molt. I segur, no sé si l'any passat amb aquests alumnes vaig tenir la satisfacció de presidir el projecte 'Fem una llei', em penso que sí; almenys jo vaig estar en diferents plens i la veritat, em vaig quedar parada de la il·lusió, les ganes i el treball que mostraven els alumnes. Però crec que aquí al darrere hi ha uns mestres, professors i una direcció que funciona. I en aquest sentit, també, la meua felicitació a l'escola, a la seva direcció i als seus professors.

I als alumnes, a uns i altres, vull dir-los que treballant s'aconsegueix tot. Fa uns dies, amb motiu de l'Onze de Setembre, en aquest mateix auditori, atorgàvem el premi d'honor, la medalla d'honor del Parlament, a Pep Guardiola. Tots sabeu qui és Pep Guardiola. Si deia altres noms de persones guardonades, potser no sabríeu dir-me qui són. Pep Guardiola avui el coneix tothom. El coneixen perquè és un bon entrenador, va ser un gran futbolista, però el premi no li vam donar per això. El premi li vam donar pel que ell representa a l'hora de fer un equip, a l'hora de treballar, a l'hora d'apassionar-se pel seu treball, a l'hora de llevar-se d'hora. Ell va dir..., l'última frase que va dir: "Si en aquest país, al matí, ens aixequéssim tots ben d'hora, ben d'hora, aquest país seria imparable". I això és veritat.

Catalunya és un país emprenedor, un país lluitador, un país que sempre que hem caigut ens hem posat una altra vegada dempeus i hem seguit treballant i hem seguit lluitant. Doncs una mica, en uns moments com els d'ara, de crisi, vam creure al Parlament, a la mesa, que és qui proposa el nom de la persona guardonada, que era bo que, per primer cop, no es donés a una persona gran per la seva gran trajectòria —perquè en tenim molts, gràcies a Déu, tenim molta gent bona i molta gent amb grans trajectòries—, sinó a una persona jove, pel que significava donar-lo a una persona jove; pel que significava d'animar, de crear ganes de treballar, de defensar que la cultura de l'esforç avui és molt important. També serà important demà i ho va ser ahir, però avui encara més.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

I després, respecte al Col·legi Jesús Salvador, de Sabadell, que amb la iniciativa 'Som futur, som present' el que han fet és treballar amb els seus alumnes el que és o el que significa la política i els hi han aprofitat. Realment m'he quedat parada de les diferents visites que heu aconseguit fer. I dic 'aconseguir' perquè organitzar-les és molt fàcil, i sobre un paper la planificació és ràpida i el calendari també; ara, aconseguir arribar a la Xunta de Galícia, estar un parell d'hores amb el president de la Generalitat, veure la Teresa Fernández de la Vega, en aquell moment vicepresidenta del govern espanyol, i aparèixer no sé com a la Moncloa, Déu n'hi do!

Però això també és positiu per una cosa, per allò que de vegades critiquen els polítics: "Truquem i no s'hi posen", "truquem i estan reunits", "truquem i triguen tres mesos a donar-nos hora"... Doncs això no va ser així, i per tant això demostra, primer, que darrere un polític hi ha una persona de carn i ossos, i que per tant segur que s'equivoca molt sovint, però, segon, que té molt clara quina és la seva funció a la política. I una de les més clares és escoltar, és sentir, és saber què és el que pensa la gent, què pensen els ciutadans. I en aquest cas encara més important, perquè els ciutadans que els anaven a visitar eren ciutadans que ara com ara no voten. Per tant, no és allò de "només busquen els vots". No, volen sentir les preocupacions, volen saber què pensen aquests nois, aquestes noies, d'unes escoles de Catalunya. I crec que això és bo i és positiu.

I després, és molt important que des de l'escola, des de les dues escoles, ajudeu els alumnes a discutir, a debatre, a conviure, a ser tolerants, a ser respectuosos amb l'altre, perquè la convivència és això, la democràcia és això. Sempre estarem amb gent diferent, amb gent diversa. Això és ric, però és més ric i més positiu si som capaços d'escoltar, d'entendre, de comprendre. I després cadascú tindrà la seva manera d'actuar o la seva manera de pensar, però si escoltes els altres segur que el que tu decideixis al final serà més ric, perquè hauràs aportat al teu criteri part del que els altres hagin dit. No solament quedarà la teva visió o la teva versió, sinó que l'hauràs enriquida amb la dels altres.

I, en definitiva, els dos premis reuneixen moltes d'aquestes característiques i reuneixen, sobretot, el contingut de la iniciativa que l'any 2006 van tenir els exdiputats i exdiputades d'aquest Parlament en decidir instaurar aquest premi en què s'havien de considerar els valors que per a nosaltres són tan importants: la llibertat, la democràcia, la solidaritat, la tolerància...

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Per tant, felicitats. L'any que ve ens tornarem a veure amb alguns de vosaltres i per a mi ja no serà el primer any. Ha estat un honor rebre-us avui i poder compartir amb vosaltres aquest acte.

Moltes gràcies.